

عنوان مقاله:

نرخ شکارگری سن شکارگر Orius laevigatus (Fieber) روی شته ی جالیز (Aphis gossypii Glover) در سه دمای مختلف در شرایط آزمایشگاهی

محل انتشار:

سومین کنگره ملی کشاورزی ارگانیک و مرسوم (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

علیرضا یغمائی - دانشجوی کارشناسی ارشد حشره شناسی کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی

مهدی حسن پور - استادیار گروه گیاهپزشکی، دانشگاه محقق اردبیلی

علی گلی زاده - دانشیار گروه گیاهپزشکی، دانشگاه محقق اردبیلی

هوشنگ رفیعی دستجردی - دانشیار گروه گیاهپزشکی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

استفاده از دشمنان طبیعی در کنترل شته ها در گلخانه ها بسیار مورد توجه است. نرخ شکارگری به عنوان شاخصی برای انتخابشکارگر موثر در کنترل بیولوژیک آفات محسوب میشود. در این تحقیق، اثر سه دمای 20، 25 و 30 درجه ی سلسیوس، رطوبت نسبی 55 ± 5 درصد و دوره ی نوری 16 : 8 (تاریکی:روشنایی) ساعت روی نرخ شکارگری سن شکارگر (Orius laevigatus Fieber) در تغذیه از شته ی جالیزدیسک های برگی گیاه خیار رقم زحل که به منظور جلوگیری از خشک شدن روی یک لایه پنبه ی مرطوب قرار گرفته بودند انجام شد. حشرات کامل 24 تا 48 ساعته ی سن شکارگر به مدت 24 ساعت گرسنه نگه داشته شده و سپس مخلوطی از پوره های سنابل و دوم شته ی جالیز در تراکم های 2، 4، 8، 16، 32 و 64 در 10 تکرار در اختیار شکارگر قرار داده شدند. تعداد طعمه های خورده شده بعد از 24 ساعت شمارش و ثبت شد. حداکثر نرخ حمله ی تئوریک (Theoretical maximum attack rate) در دماهای 20، 25 و 30 درجه ی سلسیوس برای افراد ماده به ترتیب 34/91، 61/21 و 84/77 بر روز و برای افراد نر به ترتیب 30/78، 26/12 و 53/62 بر روز به دست آمد. حداکثر نرخ شکارگری در بالاترین تراکم طعمه در سه دمای فوق برای افراد ماده به ترتیب 32/9، 37/7 و 45/1 و برای افراد نر به ترتیب 24/5، 25/9 و 36/5 محاسبه شد.

کلمات کلیدی:

O. Laevigatus، شته ی جالیز، دما، خیار، نرخ شکارگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/926917>

